

www.mpa.ru:8080/info/docs.php 38. Уголовный кодекс Российской Федерации (по состоянию на 1 мая 2006 года). – М., 2006. – 256 с. 39. Уголовный кодекс Республики Беларусь. – 2-е изд., доп. – Мн., 2001. – 230 с. 40. Уголовный кодекс Латвийской Республики / Научн. ред. и вступ. статья А.И. Лукашова и Э.А. Саркисовой. Перевод с латышского А.И. Лукашова. – СПб., 2001. – 313 с. 41. Уголовный кодекс Республики Таджикистан / Принят Законом Республики Таджикистан от 21 мая 1998 года «О принятии Уголовного кодекса Республики Таджикистан». Введен в действие 1 сентября 1998 года Постановлением Парламента Таджикистана / Предисловие А.В. Федорова. – СПб., 2001. – 410 с.

Л. І. ШЕХОВЦОВА

ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 117 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Обоснована актуальность и важность для уголовно-правовой науки рассмотрения вопроса о проблемах применения ст. 117 УК Украины и его значение для правоприменительной деятельности. Внесены предложения по усовершенствованию уголовного законодательства Украины относительно такого преступления, как убийство матерью своего новорожденного ребенка.

The topicality of the question concerning the application of Article 117 of the CC of Ukraine and its importance for the criminal-law science as well as its significance for law-application activities are grounded in this article. On the basis of the analysis of this question there have been made scientifically grounded proposals aimed at the improvement of the criminal legislation of Ukraine dealing with such a crime as a murder of a new-born baby by its mother.

Кримінальний Кодекс (далі – КК) України у ст. 117 передбачає кримінальну відповідальність за умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини: «Умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини під час пологів або відразу після пологів – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк»¹.

Об'єктом злочину є життя новонародженої дитини. Потерпілим від цього злочину може бути лише власна новонароджена дитина матері. Об'єктивна сторона злочину характеризується: 1) діянням – посяганням на життя новонародженої дитини, яке може проявлятися як у діях (удушення, втоплення, нанесення ударів і т.п.), так і шляхом бездіяльності (відмова від годування, залишення дитини на морозі і т.п.); 2) наслідками у вигляді її смерті; 3) причинним зв'язком між зазначеним діянням та наслідком, а також 4) часом і певною обставиною – це діяння може бути вчинено лише під час пологів або відразу після пологів.

Суб'єктом злочину може бути лише мати потерпілої дитини, яка є осудною і на момент вчинення злочину досягла 14-річного віку. Суб'єктивна сторона складу злочину вбивства матір'ю своєї новонародженої дитини характеризується умисною виною. Умисел при цьому може бути як прямий, так і непрямої. Це означає, що жінка усвідомлює суспільну небезпечність своїх дій (бездіяльності), пе-

редбачає можливість чи невідворотність спричинення смерті новонародженій дитині і бажає чи свідомо припускає ці наслідки або ставиться до них байдуже. Мотиви вчинення цього виду вбивства можуть бути різними (частіше вони є егоїстичними та низинними), але на кваліфікацію за ст. 117 КК вони не впливають.

Умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини є привілейованим складом злочину.

Слід звернути увагу на те, що у постанові Пленуму Верховного Суду України від 1 квітня 1994 р. «Про судову практику в справах про злочини проти життя та здоров'я людини»² зверталась увага на те, що підставою виділення цього складу злочину у привілейований склад є особливий фізичний та психічний стан жінки під час пологів або відразу після пологів. Однак, постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р.³ посилення на особливий стан жінки під час пологів або відразу після пологів не містить. Вважається, що такий особливий фізичний та психічний стан жінки під час пологів або відразу після пологів презюмується законодавцем, і ця презумпція є незаперечною. Це пов'язано з принципом гуманізму, тобто законодавець розуміє особливості стану жінки під час пологів. Однак, якщо застосувати принцип гуманізму до жінки, то не можна забувати і про гуманізм до новонародженого⁴. На нашу думку, така позиція є неправильною, і неоднозначність вирішення цього питання, з урахуванням змісту ч. 2, 3 ст. 135 КК, може призвести до суперечливих тлумачень у теорії і неоднозначно вирішення питань відповідальності на практиці.

Психічне ставлення особи при вчиненні цього злочину характеризують такі особливості: 1) його вчинення обумовлене емоційною напругою, викликану вагітністю і пологами та психічними процесами, що їх супроводжували (зокрема, сімейним конфліктом, подружньою зрадою, матеріальними та іншими соціально-побутовими негараздами); 2) тимчасовий психічний розлад, який послаблює здатність матері усвідомлювати свої дії та керувати ними. Так, у вагітних жінок часто спостерігаються іпохондричні ідеї, імпульсивність, нав'язливий стан. Пологи є навантаженням для організму жінки, вона зазнає при цьому сильного фізичного і психічного потрясіння. У цей період жінка відчуває особливо хворобливі психофізичні страждання, які значно послаблюють її здатність цілком усвідомлювати свої дії або керувати ними. Родовий процес характеризується вищим ступенем емоційної напруги, яка супроводжується фізичним болем і психічними порушеннями. У період пологів мати й дитина стають джерелом болю один одного й вступають у біологічний антагонізм і конфлікт.

Емоційний стан матері обов'язково повинен враховуватися під час розслідування злочину, передбаченого ст. 117 КК України. Однак, на нашу думку, саме тимчасовий психічний розлад, який викликаний пологами та послаблює здатність матері усвідомлювати свої дії та керувати ними (обмежена осудність), повинен бути тією ознакою, яка виділяє цей склад злочину у привілейований.

Обов'язковими ознаками об'єктивної сторони даного злочину є час і обстановка його вчинення – під час пологів або відразу після пологів. Це формулювання, на наш погляд, є не дуже вдалим, тому що вказані часові межі є дещо розмитими, що також може призводити до неправильного застосування даної статті. Для того, щоб відповісти на це питання, необхідно звернутися до поняття «новонароджена дитина». Поняття «новонароджена дитина» відокремлено певними часовими межами. Початковий момент «новонародження» співпадає з моментом

початку життя людини, тобто починається з моменту прорізання голівки немовля. Відділення дитини від тіла матері і перехід на самостійне дихання знаходяться поза межами початкового моменту життя людини і новонародження. Отже, навмисне нанесення ран у голівку немовля, яке народжується (тобто під час пологів), можна розглядати як вчинення даного злочину. Так, у роз'ясненні 3 до ст. 299 КК Індії йдеться: «Спричинення смерті дитині в утробі матері не є вбивством. Однак спричинення смерті живій дитині, якщо будь-яка його частина з'явилася із утроби, хоча б дитина і не почала дихати або не повністю народилася, може розглядатися як вбивство»⁵.

Для визначення кінцевого моменту новонародженості існують три критерії: в педіатрії – стан новонародженості прирівнюється до одного місячного циклу (28 днів), у акушерстві – одному тижню, в судовій медицині – одній добі⁶. Однак, при вбивстві матері своєї новонародженої дитини відразу після пологів повинен використовуватися судово-медичний критерій, тобто одна доба після появи дитини на світ. Вбивство новонародженого після закінчення однієї доби повинно кваліфікуватися за ст. 115 КК.

На нашу думку, в диспозиції ст. 117 КК повинно безпосередньо вказуватися, що часові межі вбивства матері своєї новонародженої дитини відразу після пологів повинні дорівнювати одній добі.

Спірним в літературі є і питання, чи може кваліфікуватися за ст. 117 КК вбивство матері своєї новонародженої дитини, умисел на вчинення якого у неї виник до початку пологів. Щоб встановити соціально-правову сутність і необхідність виділення самостійного привілейованого складу, слід звернутися до наукових публікацій.

Редакційна Комісія, яка підготувала наприкінці XIX ст. проект Уголовного Уложення і пояснення до нього в коментарі до ст. 391, зазначала, що підставою виділення вбивства матері своєї новонародженої дитини в привілейований склад повинен бути виключно ненормальний психічний стан жінки⁷.

М.Д. Шаргородський пропонував виділити самостійний привілейований склад, виходячи із стану жінки під час пологів. При цьому він посилався на Велику медичну енциклопедію, де зазначалося, що пологовий акт тією чи іншою мірою може відображатися на стані нервової системи жінки і потягнути за собою такі вчинки, як посягання на самогубство чи дітовбивство⁸. В.В. Сташис вважає, що стаття 117 КК України застосовується і тоді, коли умисел на вбивство дитини виник ще до пологів, а був реалізований у період пологів чи відразу після них⁹. Такої ж точки зору дотримуються й інші вчені, зокрема, С.С. Яценко¹⁰, Е.П. Побегайло¹¹. Інша точка зору висловлена С.В. Бородніним¹², В.В. Єраскіним¹³, які вважають, що при встановленні факту попередньої підготовки матері до наступного позбавлення життя дитини після її народження чи під час пологів, було б неправильно визнавати як вчинення вбивства при пом'якшуючих обставинах.

Обґрунтовуючи виділення вбивства матері своєї новонародженої дитини в самостійний склад, А.М. Красиков висловив думку, що таке вбивство визнається привілейованим складом, оскільки жінка у період фізіологічних пологів відчуває особливо хворобливі психофізичні страждання, тому вбивство новонародженої дитини матері, яка знаходилась в нормальному стані у процесі пологів і після них, яке не було обумовлене психотравмуючою ситуацією і психічним розладом, тягне за собою відповідальність на загальних підставах¹⁴. Так, мати новонародженого має право відмовитися від дитини, помістив її до дитячого будинку, але

все ж таки обирає найтяжчий і страшний варіант – дітовбивство. Дійсно, якщо на психічний стан жінки пологи можуть вплинути певним чином, то чи правильно буде у всіх випадках, незалежно від психічного стану жінки, застосовувати привілейований склад? Наведена думка С.В. Бородіна, В.В. Єраскіна, А.М. Красикова, на нашу думку, заслуговує на увагу. Адже підставою для виділення дітовбивства у привілейований склад є те, що жінка під час пологів нерідко опиняється у важкому стані, який впливає на її психіку. Саме цей стан при дітовбивстві визнається пом'якшуючою обставиною¹⁵. Однак, редакція статті 117 КК не дає підстав по-різному кваліфікувати вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини залежно від моменту виникнення наміру. Момент виникнення умислу вбити новонароджену дитину, виходячи із змісту ст. 117 КК, на кваліфікацію вбивства не впливає. Стаття 117 КК застосовується і тоді, коли умисел цей виник ще до пологів, а був реалізований у період пологового процесу чи одразу ж після нього.

Редакція ст. 117 КК має також такі недоліки. У диспозиції статті не передбачені кваліфікуючі ознаки. Вважається, якщо мати вбила двох та більше своїх новонароджених дітей, вона буде все одно відповідати за ст. 117 КК. На наш погляд, це є не правильним. Ступінь суспільної небезпеки вбивства однієї дитини значно відрізняється від вбивства близнюків або двох чи більше дітей, народжених в різний час¹⁶.

Таким чином, на нашу думку, стаття 117 КК є неповною, що може призвести до неправильного застосування цієї норми. Потрібно всі об'єктивні та суб'єктивні ознаки злочину ретельно прописувати у диспозиції статті, а не використовувати розширене тлумачення.

Враховуючи все вищевикладене, пропонуємо змінити ст. 117 КК та викласти її у такій редакції: Стаття 117. Вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини.

1. Вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини з умислом, що виник раптово, під час пологів або відразу після пологів, тобто до закінчення однієї доби після народження дитини, якщо мати страждала на тимчасовий психічний розлад, викликаний пологами та який послаблює здатність матері усвідомлювати свої дії та керувати ними – карається...

2. Те саме діяння, вчинене матір'ю відносно двох та більше своїх дітей – карається...

1. *Кримінальний кодекс України: Текст із змінами та доп. станом на 5 листопада 2005 р.* — К., 2005. — С. 44. 2. *Про судову практику в справах про злочини проти життя і здоров'я людини: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 1 квітня 1994 р.* // www.zakon.rada.gov.ua 3. *Про судову практику в справах про злочини проти життя і здоров'я особи* // Постанова Пленуму Верховного суду України від 7 лютого 2003 р. № 2 // www.zakon.rada.gov.ua 4. *Павлова Н.* Убийство матерью новорожденного ребенка // *Законность.* — 2005. — № 3. — С. 44. 5. *Особенности квалификации убийства матерью новорожденного ребенка* // www.sartraccc.sgar.ru. 6. *Кривошеин П.* Убийство матерью новорожденного ребенка // *Уголовное право.* — 2005. — № 2. — С. 38. 7. *Таганцев Н.С.* Уголовное уложение 22 марта 1903 г. — СПб., 1904. — С. 108. 8. *Шаргородский М.Д.* Ответственность за преступления против личности. — Л., 1953. — С. 88. 9. *Стаиш В.В., Бажанов М.И.* Личность — под охраной уголовного закона. — Х., 1996. — С. 65. 10. *Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України: за станом законодавства і постанов Пленуму Верховного суду України на 1 грудня 2001 р.* / За ред. С.С. Яценка. — К., 2002. — С. 144.

11. *Побегайло Э.Ф.* Умышленные убийства и борьба с ними. – Воронеж, 1965. – С. 239. 12. *Бородин С.В.* Преступления против жизни. – СПб., 2003. – С. 178. 13. Комментарий к Уголовному кодексу Российской Федерации: расширенный уголовно-правовой анализ с материалами судебно-следств. практики / М-во внутр. дел Рос. Федерации; под общ. ред. А. П. Новикова. – Изд. 5-е, перераб. и доп. – М., 2006. – С. 170. 14. *Красиков А.Н.* Уголовно-правовая охрана прав и свобод человека в России. – Саратов, 1996. – С. 43–46. 15. *Бородин С.В.* Квалификация убийства по действующему законодательству. – М.: Юридическая литература, 1966. – С. 46–47. 16. *Кривошеин П.* Убийство Цит. работа. – С. 40.

Т. С. ЖУКОВА

ПРАВОВА СИСТЕМА ІТАЛІЇ, СТРУКТУРНІ ЕЛЕМЕНТИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ В УКРАЇНІ ТА ІТАЛІЇ

Статья посвящена рассмотрению правовой системы Италии, а также структурных элементов уголовного права. Автор предлагает использовать положительный опыт Италии для разработки и внедрения изменений и дополнений к Уголовному Кодексу Украины и отмечает, что «ресоциализация» преступника занимает особое место в практике итальянского уголовного права.

The article is devoted to the consideration of legal system of Italy and its structural elements of criminal law of minors. The author suggests to use the positive experience of Italy for the development and implementation separate supplements to the Criminal law of Ukraine and underlines the importance of the process of “resocialisation” of young offender.

У сучасних умовах світових економічних і політичних процесів, що характеризуються глобалізацією, особливої актуальності набуває вироблення ефективної політики протидії негативним наслідкам глобалізації, що виявляються в зростанні злочинності, розповсюдженні транснаціональних і міжнародних злочинів. Це створює загрозу безпеці країни і світу в цілому. На думку вчених-криміналістів, перед сучасним світом постають спільні проблеми і питання, вирішення яких можливе лише за умови співробітництва з іншими державами Європи.

Ключовим елементом успішної євроінтеграції України є досягнення певного рівня узгодженості українського законодавства із правовими нормами ЄС. Зближення законодавства України із сучасною європейською системою права забезпечить розвиток політичної, соціальної, культурної і активності громадян України.

В числі пріоритетних завдань боротьби зі злочинністю неповнолітніх в країні передбачається вдосконалення законодавчого регулювання цієї діяльності з урахуванням вітчизняного і зарубіжного досвіду. У даний час порівняно-кримінологічні дослідження одержали в світі і в Україні статус самостійного наукового напрямку, мають свій предмет дослідження: стан злочинності, кримінологічні теорії причин злочинної поведінки молоді і досвід боротьби із молодіжною злочинністю за кордоном.

© ЖУКОВА Тетяна Станіславівна – старший викладач Маріупольського державно-гуманітарного університету